

45

K 7/M 45

120000868824

STIVAL

MARCH

17-31 MARCH 2005

MUSIC

ROUSSE, BULGARIA

DAYS

МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

INTERNATIONAL

РУСЕ 17-31 МАРТ 2005

MUNICIPALITY
OF ROUSSE

MINISTRY
OF CULTURE

UNITED
BULGARIAN
BANK
A Member of NIKI Group

K 7/M 115

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868824

448160

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

45. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
Русе
17 – 31 март 2005

СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР НА БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО РАДИО

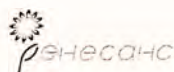
Диригент

Росен МИЛАНОВ

Солист

**Веско ПАНТЕЛЕЕВ -
ЕШКЕНАЗИ** цигулка

23.03 сряда 19 ч.
Зала „Филхармония“

ПРОГРАМА

I.

Рихард Вагнер
(1813-1883)

Въведение и „Смъртта на Изолда“
(1859)

Карол Шимановски
(1882-1937)

Концерт за цигулка и оркестър № 1, оп. 35
(1916)

II.

Клод Дебюси
(1862-1918)

„Морето“ - Три симфонични ескиза
(1903-1905)

„Край морето от зори до пладне“

„Игра на вълните“

„Диалог на вятъра и морето“

На около 45-годишна възраст Рихард Вагнер се влюбва в Матилда Везендонк – обаятелна, интелигентна жена с разностранни дарби, съпруга на негов приятел и покровител. Матилда също обиква композитора, но тяхната любов остава непостигнат блян. Копнежите си и любовните си мъки Вагнер влита чрез средствата на музиката в „Тристан и Изолда“. Той сам нарича творбата „паметник на моя блян“.

Сюжетът на операта е изграден върху старинната легенда за Тристан и Изолда, в която се разказва за всепобеждащата любов, по-силна и от смъртта. Музиката съответства на мощта и многообразието на любовното чувство. Безкрайните мелодии, сложните хармонични връзки, водещи до непрекъсната тонална неустойчивост, динамичните взривове на пищния оркестър създават огромно емоционално напрежение.

Встъплението и „Смъртта на Изолда“ представят две неразделни страни на човешкото битие. Встъплението е композирано по музиката от романа на Вагнер „В топлината“, с текст на Матилда Везендонк. В този оркестров откъс господства любовта с безбройните ѝ нюанси, страст и чувственост, докато във втория епизод главно място има смъртта. След поривите на чувствата и непоносимите страдания тя носи умиротворение, радостно просветление от щастието да бъдеш с любимия човек, дори и след като животът си е отишъл.

И двата си цигулкови концерта Карол Шимановски създава съвместно с Павел Коханьски – гаровит полски цигулар и негов приятел. В знак на благодарност Шимановски му посвещава Първия концерт. В резултат от тяхното сътрудничество чувствително се обогатяват изразните средства на цигулката в творчеството на композитора. Шимановски постига необичайна пъстрота и яркост в звученето на инструмента, заради които го наричат „основоположник на цигулковия импресионизъм“.

Първият цигулков концерт се появява във време, когато авторът му е значително повлиян от музиката на импресионистите. Това влияние проличава в свобод-

ното трактуване на музикалната форма и хармонията, в многоцветната оркестрова тъкан, в избора на тематизъм, близък до „източната“ музика (както я възприемат в Европа в края на 19. и началото на 20. в.). Цигулковият концерт № 1 няма отделни части. Развитието на симфоничната пиеса протича чрез редувания на разнообразни контрастни епизоди, между които обаче не възниква конфликт. Структурната свобода напълно отговаря на емоционалния облик на музиката – изненадващо променлива, чудновата, с внезапни преходи от един тип образност в друг.

Когато „Морето“ е изпълнено за пръв път пред публика, съвременниците на Клод Дебюси не го харесват. Те са объркани и не одобряват творческата смелост на автора, проявена в нетрадиционната, свободно разгръщаща се форма, във фрагментарния тематизъм, в щедро използваните натурални ладове и хроматизми, в странните пентатонични и богато орнаментирани мелодии.

После творбата става любима на публиката, а изброените ѝ качества непременно се изтъкват, ако се заговори за музикалния импресионизъм и за главната роля на Дебюси в неговото утвърждаване.

По-рядко се споменават красотата и силата на природата с нейните стихии, от които композиторът се възхищава, и които възпява в произведението си.

Пиесата е мащабна, впечатляваща симфонична картина в три части. Във всяка от тях (както посочват и заглавията им) се разкриват различни природни явления. Между трите откъса има интонационна и образна близост. Но това, което най-силно ги свързва и обединява, е безкрайната любов на Дебюси към морето.

Началото на I ч. е спокойно, равномерно пулсиращо. В спокойствието обаче се долавя скрито напрежение. По-нататък Дебюси ни показва, че морето може да бъде както нежно и ласкаво, така и величествено.

Втората част е музикална приказка. Фантастични образи бързо се сменят в полет или танц. Тук морето е любящо и примамливо. То сякаш пее и разказва за далечни, непознати земи.

Но морето има и необузdana мощ. Усещаме я в III ч. при сблъсъците на ревящия вихър с вълните. Поривите на вятъра понякога са зловещи. А морето никога не е отблъскващо, дори и в яростта си. То привлича човека със своята необятност.

Веселин Пантелеев - Ешкенази още в детските си години се изявява като оркестров водач – на 11 години е концертмайстор на Детско-юношеската филхармония на проф. Влади Симеонов. Завършва НМУ „Л. Пипков“ и ДМА „П. Владигеров“ – София. От 1989 до 1991 г. се обучава в майсторския клас на проф. Ифра Нијман в Лондон. Лауреат е на международните цигулкови конкурси „Виенявски“ - Пекин и „Карл Флеш“ - Лондон. Концертира в почти всички европейски страни, в Северна и Южна Америка, Индия и Китай. Солирал е на оркестри като Софийска филхармония, Английски кралски симфоничен оркестър, Лондонски филхармоничен оркестър, Английски камерен оркестър, Симфоничния оркестър на Монте Карло, Симфоничния оркестър на Мексико Сити и др. Свирил е съвместно с видни музиканти, като Алексис Вайсенберг, Пласидо Доминго, Минчо Минчев, Монсерат Кабаје, Мстислав Ростропович, Юри Башмет и под диригентството на Колин Дейвис, Карло-Мария Джулини, Сейдж Озава, Курт Мазур, Емил Табаков, Бернард Хайтинк, Емил Чакъров, Рикардо Шайи.

От 1995 г. свири в сонатно дуо с именития пианист Людмил Ангелов, с когото концертира в Европа. Издават съвместен компактдиск „Руска музика“ в музикална къща Геза-Ню. През януари 2002 г. на международния пазар се появява неговият компактдиск с концерти на Моцарт и Менделсон (фирма PentaTon).

През сезон 1999/2000 г. е избран за концертмайстор на Кралския Концертгебау оркестър – Холандия.

От лятото на 2000 г. Веско Ешкенази свири на цигулка *Гуарнери дел Джезу* от 1738 г., предоставена му от фондация към „Дойче банк“, Амстердам.

След изпълнението му на Концерта за цигулка и оркестър № 1 от Шимановски, авторитетният холандски вестник „De Telegraaf“ нарича Веско Ешкенази „брилянтен цигулар“.

Росен Миланов завършва БДК – София в класа по дирижиране на Васил Казанджиев и продължава своето обучение в Джулиард Скуул (Ню Йорк), Дюкейн Юнивърсити и Къртис Институт (Филаделфия). Географската отдалеченост между САЩ и България не е пречка за активната дейност на музиканта в тези две страни. От 1994 до 1999 г. той е диригент на оркестъра на Джулиард Скуул. През 1997 става директор на Нов симфоничен оркестър – София, към който основава Международна академия по дирижиране. В продължение на четири години Р. Миланов е музикален директор на Чикагски младежки симфоничен оркестър. Работи като асистент на Франц Велзер-Мот в Кливландския оркестър и на Карл Сент Клер в Симфоничния оркестър на Детройт. Концертира със симфоничните оркестри на Питсбърг, Балтимор, Колорадо, Маями, Лима, на БНР, Софийската филхармония. Осъществява многобройни записи с Нов симфоничен оркестър. От сезон 2000/2001 получава асистент-диригентското място във Филаделфийската филхармония.

С концертната си дейност в страната, с многобройните си успешни турнета в чужбина и с активната си звукозаписна дейност Симфоничният оркестър на Българското национално радио се утвърждава като един от водещите оркестри в България и чужбина. Постоянният репертоар на оркестъра е изключително голям и разнообразен. С негово участие са реализирани звукозаписни проекти за компании като: PHONIC (Белгия), SOUND PRODUCT (Холандия), FORLANE и HARMONIA MUNDI (Франция), BMG ARIOLA (Италия), PYRAMID RECORD (Ню Йорк), за всички български звукозаписни фирми, както и за други продуценти и компании.

Осъществил е голям брой записи с най-добрите български солисти – Г. Димитрова, Ал. Милчева, В. Казарова, Ал. Пендачанска, Л. Ангелов, М. Минчев, М. Георгиева и др. Сред гост-солистите му са: Ава Джун Купър, Ал. Вайсенберг, Д. Шафран, Жан-Пиер Рампал, Л. Коган, М. Хомицер, Р. Ското, Р. Керер и др.

Изключителни заслуги за творческото и професионално израстване на Симфоничния оркестър на БНР

има неговият най-дългогодишен диригент и ръководител Васил Стефанов. През периода 1979-93 със състава работи В. Казанджиев. Не бива да се пропускат и имената на Ал. Владигеров и Р. Райчев. От 1994 до 2002 оркестърът се ръководи от Милен Начев, а от есента на 2003 г. негов главен диригент е Росен Миланов.

Оркестърът на БНР е гостувал във всички големи зали и е участвал във всички музикални фестивали у нас. През последното десетилетие концертира в Южна Корея, Франция, Испания, Германия, Гърция, Сърбия и Черна гора, Македония. През 2000 г. участва в тържествените концерти под патронажа на Ватикана в Рим, а през 2002 г. на фестивала „Европалия 3“ в Брюксел. Симфоничният оркестър на БНР е носител на „Кристална лира“ за върхови постижения в музикалното и танцово изкуство.

**Програмата подготви
Виолета Налетова**

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

